

[Chr. A. Christiansen.]

mine Udtalelser, i hvert Fald paa os virker lidt uklare. Sammenlignet med den gamle Lov minder det foreliggende Lovforslag lidt om det Træk i Skakspillet, der har Benævnelsen „en passant“, der som bekendt bestaar i, at en Bonde rykkes frem paa Højde med en fjendtlig Bonde uden at slaa denne. Dette Lovforslag er paa Højde med den gamle Lov, men det er et „en passant“-Træk. Vi er altsaa ikke just begejstrede for Lovforslaget, men jeg vil tilsige mit Partis Medvirken til en saglig Drøftelse i det eventuelle Udvalg. Naturligvis forbeholder vi os at stille visse Ændringsforslag i Henhold til disse foreløbige Udtalelser.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det foreliggende Lovforslag om Iværksættelse af offentlige Arbejder m. v. og Beskæftigelse af arbejdsløse bygger paa det alment anerkendte Princip, at Arbejde er bedre end Understøttelse, og paa det Faktum, at Mennesker, der længe er arbejdsløse, risikerer at miste Arbejdsløst og Arbejdsevne.

I Forhold til den samlede Beskæftigelse betyder Beskæftigelse ved ordinære offentlige eller statsstøttede Arbejder og ved offentlige eller statsstøttede Arbejder med direkte beskæftigelsesmæssigt Formaal kun lidt, men dog kan der herved gives en betydningsfuld Haandsrækning til visse Kategorier af arbejdsløse, der er særlig haardt ramte, og samtidig kan der hermed skabes Værdier af økonomisk Betydning for Samfundet. De Beskæftigelsesforanstaltninger, som der er Tale om, maa have et nyttigt Formaal, de maa være produktive. Men samtidig maa de ikke paa nogen Maade være en Hindring for det private Erhvervslivs Udfoldelse, de maa ikke tage Opgaver op, som ellers var blevet løst af det private Erhvervsliv. I Erkendelse af, at der, selv om det lykkes at føre en saadan Politik, at der opnaas en høj Beskæftigelsesgrad, hvad vi meget haaber, i Perioder dog vil optræde Arbejdsløshed, er mit Parti ligesom tidligere Tilhænger af, at Staten driver eller støtter Beskæftigelsesforanstaltninger for arbejdsløse. I egentlige Kriserperioder vil en betydelig Indsats af Beskæftigelsesforanstaltninger utvivlsomt kunne have heldbringende Virkninger paa hele Beskæftigelsen, men i saadanne Tider gælder det i første Række at støtte, at det normale Erhvervsliv kommer i Gang. Beskæftigelsesforanstaltningerne maa imidlertid være tilrettelagt, før Arbejdsløsheden sætter ind, og være parat som en Reserve, og da Beskæftigelsesforanstaltninger nu maa siges at være gennemprøvet i Prak-

sis, er det i og for sig rimeligt at gaa bort fra tidsbegrænsede Love paa dette Omraade.

Det foreliggende Lovforslag giver Arbejds- og Socialministeriet Mulighed for at faa et virkeligt Overblik over Beskæftigelses-situationen og giver i højere Grad end den gældende Lov Mulighed for en virkelig Koordinering af de ordinære Arbejder, der iværksættes og støttes af Staten, og af Foranstaltninger, der iværksættes direkte med det Formaal at skaffe Beskæftigelse og med Henblik paa disse Arbejders Indpasning i Landets samlede Beskæftigelse. Men naar man hører, at der skal være Forhandlinger med og at Sagerne skal behandles i forskellige Ministerier, har man jo en Bekymring for, at dette somme Tider kan tage saa lang Tid, at Tidspunktet, hvor en Foranstaltning burde iværksættes, bliver forpasset.

Dette er efter min Mening Faren ved de mange Forhandlinger, men paa den anden Side maa man jo principielt hævde, at det er nødvendigt, der finder et Samarbejde Sted, og man maa haabe, at det i Praksis kan ske paa en saadan Maade, at det ikke sinker nødvendige Foranstaltningers Gennemførelse paa det rigtige Tidspunkt.

Jeg skal knytte nogle Bemærkninger til nogle af de Ændringer, som Lovforslaget indeholder i Forhold til gældende Lovgivning. Hidtil har der i Henhold til den under Arbejds- og Socialministeren hørende Beskæftigelseslovgivning kun kunnet gives Tilskud til Arbejde, som iværksættes af Stat og Kommune eller private Institutioner, medens saadant Tilskud efter Forslaget, naar særlige Grunde taler derfor, ogsaa skulde kunne gives til private. Jeg vil gerne spørge den højtærede Arbejds- og Socialminister om, hvad det er for Tilfælde, der har foreligget, hvor man har følt det som en Mangel, at der ikke hidtil har været Hjemmel til at give Tilskud til private, og om man tænker sig at give almindelige Erhvervsforetagender Støtte til en eller anden Produktion, eller om man muligvis kun tænker sig at anvende den foreslaaede Bestemmelse til f. Eks. at støtte Udførelse af Kystsikringer, der maatte være til direkte Fordel for en eller flere Privatpersoner. Det vilde være ønskeligt at faa at vide, hvilke særlige Forhold man har ment skulde kunne medføre Støtte til private.

Paa et særligt Punkt adskiller Lovforslaget sig fra gældende Lov, nemlig med Hensyn til Arbejdstidens Længde. Da de tidligere Love var til Behandling her i Rigsdagen, var alle enige om, at de henviste arbejdsløse ikke maatte tjene saa meget